Inskrift:

: tu - iʀ : resþi : sta . . . unþik : bru - ur : sin :
1 5 10 15 20 25

**Tólir* (el. *Dóttir*) *reisti stei(n)* ... *Úníðing, bró(ð)ur sinn.*

Tole (el. Dotter) reste stenen ... Oniding, sin broder.

Till läsningen: Av 2 **u** är toppen avslagen. Att runan är **u** är otvivelaktigt på grund av bistavens form och dess ställning i förhållande till hst. Av runan 3 äro ungefär två tredjedelar av en hst bevarade. Bistavar kunna ha funnits vid toppen. Hela ordet kan ha varit **tuliʀ** eller möjligen **tutiʀ**. Runan 7 är **e**. Två prickar kunna iakttagas på hst, av vilka den undre sannolikt är huggen. 8 **s** är otydligare än de andra runorna men kan följas, fast fårorna äro vidgade. Runan 9 **þ** är också otydlig men både hst och bst kunna skönjas. Lönnberg läser **t**, men jag kan ej se några spår av **t**-bistavar. Till vänster om hst där ytan är hög och kullrig kan ej någon **t**-bst ha gått fram. Runan 13 är **a**. Sedan är runslingan på grund av toppbortfallet avbruten intill 14 **u**. Runan 18 är **k** men liknar mycket en **m**-runa på grund av en mot **k**-bst svarande fåra till vänster om hst. Den är i den nedre delen djup men når ej upp till marglinjen, och ytan, över vilken dess fortsättning skulle ha gått fram, har ej varit genomhuggen, felristning? Av runan 22, som bör ha varit **þ**, finnes endast basen kvar. På 23 **u** är toppen avslagen.

Det första namnet i inskriften kan ha varit rsv. *ToliʀR*, som förekommer i några inskrifter i Uppland, Södermanland och Västergötland, eller *DottiʀR*, som kan föreligga i U 4, vars **tutiʀ** dock även kan vara appellativ. Namnet *Dotter* är väl styrkt genom skrivna urkunder. — Runorna 14–18 **unþik** är ack. av *úníðingr*, appellativ eller binamn, sannolikt det sistnämnda, se ovan s. 33.

132. Rickelstorp. Flisby sn.

Pl. 89.

Litteratur: B 1035, L 1208. Ransakningarna 1690; J. Peringskiöld: Monumenta 8 bl. 17; A. H. Wrangel i O. Celsius' handskrift R 554 (UUB); J. J. Lagergren: Fornlemningar i Småland (ATA); B. A. Ennes: F m 61 (hs i KB); J. E. Lagergren: Handlingar om Småland, M 104: 14 (hs i KB) s. 89; J. Allvin: Beskrifning öfwer Mo samt N:a och S:a Wedbo härader (1857) s. 168; E. Ihrfors: Smolandia sacra (ATA) 1 s. 201.

Äldre avbildningar: U. Christofferson: träsnitt i Peringskiölds Monumenta och B 1035; A. H. Wrangel: teckning i hs R 554 den $^{20}/_{7}$ 1742; E. Ihrfors: teckning i aa; O. v. Friesen: fotos 1909 (NSmArk).

Runstenen vid Rickelstorp står på östra stranden av en bäck ca 30 m N om den nuvarande åbron och landsvägen, som leder upp till gården. Snett bakom stenen synas fästen efter den bro, som funnits här före en omläggning av vägen, som har skett under senaste mansåldern. Stenen stod alltså omedelbart intill bron på östra sidan av landsvägen, när denna gick fram här. Enligt kyrkoherde L. Wallenius' rapport till *Ransakningarna* 1690 var dess plats »wid Rickstorpz brodh hardt när landzwägen». I *R 554* berättar Wrangel 1742, att den hade legat kullfallen men blivit upprest av folket. Den har senare åter fallit, såsom framgår av notiser hos Ennes.

Stenen är 131 cm hög, 64 cm bred. Runorna äro 12–13 cm höga.

Inskrift (med kompletteringar efter B 1035 inom [ ].:

ḥilhi : raisti [:] stẹ[i]n [:] þeni : eftiʀ : fin : faþur · sin
1 5 10 15 20 25 30 35

Helgi reisti stein þenna eptir Finn, fǫður sinn.

Helge reste denna sten efter Finn, sin fader.

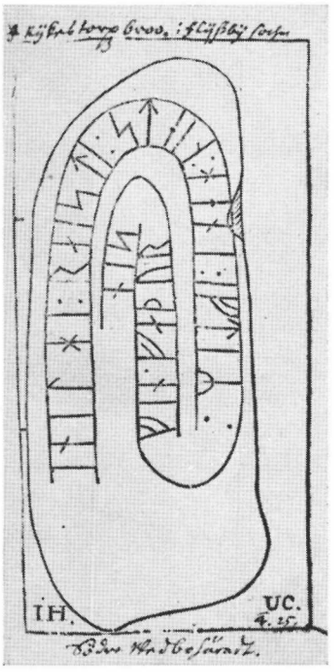

Fig. 82. Sm 132. Rickelstorp. Flisby sn. Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta (B 1035).

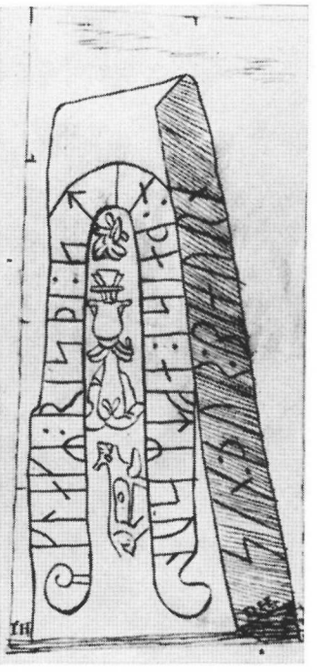

Fig. 83. Sm 133. Sunneränga. Flisby sn. Efter teckning av D. Hadorph.

Till läsningen: Före 3 **l** synas tre vertikala stavar, av vilka den första och den tredje äro tydligast. Den första är sannolikt ett ramstreck. Den andra, som i *Bautil* läses **n**, av Wrangel **a**, är troligen resterna av ett **h**. Till vänster om hst synas fåror, som kunna vara lämningar av **h**-bistavar, nu skrovliga i bottnen och ojämna genom vittring. Av runan 10 **t** är huvudstavens nedre del och högra bst kvar. Runorna 12–16 äro enl. *Bautil* **stein**; 13–14 äro endast svagt skönjbara. Runan 15 **i** är fullständigt utplånad. v. Friesen har sett nedre delen av **t**, intet av **e** och **i**, av **n** den övre delen med bst, jag den nedre. På runan 17, som av sammanhanget att döma kan antagas ha varit **þ**, är bst bortvittrad. v. Friesen har kritat en liten båge, som sitter mycket högt upp. I *Bautil* står här **h**. Runan 20 är **i**, hela ordet alltså **þeni**. Ej heller någon av de tidigare undersökarna har sett någon bst. J. Allvin citerar inskriften efter Liljegren, som grundar sin text på *Bautil*, och tillägger: »de första runmynderna äro utplånade, men tyckas hafwa warit BK eller BG och således: 'Brinilhi eller Brynild reste förewarande sten till minne af sin fader Fin.'»

Helgi förekommer även på Sm 91 och 101. — *Finnr* är sällsynt i runinskrifterna men förekommer ofta i de skrivna urkunderna.

133. Sunneränga. Flisby sn.

Pl. 90, 91.

Litteratur: L 1207. Ransakningarna 1690; O. Celsius: Svenska runstenar, F m 60: 1 (hs i KB) s. 261, R 554 (hs i UUB); C. Linnæi Öländska och gothländska resa 1741 (1745) s. 19; S. L. Gahm-Persson: Archivum Smolandicum (hs i UUB) 9 s. 330; R 558 (hs i UUB); B. A. Ennes: F m 61 (hs i KB); N. H. Sjöborg: Samlingar för Nordens fornälskare 1 (1822) s. 140; J. J. Lagergren: Rättelser och tillägg (hs i Växjö Stifts- och landsbibl.) 2 s. 163; J. E. Lagergren: Handlingar om Småland, M 104: 14 (hs i KB) s. 158; J. Allvin: Beskrifning öfwer Mo samt N:a och S:a Wedbo härader (1857) s. 168; Brevväxling mellan G. Groms och A. Friberg den $^{2}/_{5}$ och $^{4}/_{5}$ 1913 (NSmArk); C. Wallander: Skrivelse till Riksantikvarien den $^{1}/_{2}$ 1913 (ATA); A. Friberg: Skrivelse till Riksantikvarien den $^{20}/_{9}$ 1913 (ATA); Skriftväxling mellan Nässjö turisttrafikförening, landsantikvarie E. Lönnberg och Riksantikvarien augusti 1939 (ATA).